

bindelse med den kommuneplan, der fastlægger de forskellige mål for udbygningen inden for Ørestadens område.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan forstå på ministeren, at vi er enige i, at de bestemmelser, der står i planloven om butiksstørrelser, i hele sammenhængen skal forstås utrolig restriktivt. Altså i hele lovens kontekst og også i de tilkendegivelser, ministeren er kommet med, er der utrolig mange restriktive bemærkninger: Man skal sikre ..., ministeren vil holde øje med ..., og der skal være pligt til det ene og det andet. Jeg synes det er vigtigt, at vi er enige om, at det skal forstås utrolig restriktivt, og det vil jeg da godt have en yderligere bekræftelse af.

Der er en del af mit spørgsmål, jeg gerne vil bede ministeren om at børe noget mere i, og det er spørgsmålet om den restriktive holdning til de faktiske absolutte tal, der er i planloven.

Der har Naturklagenævnet – ministeren skal ikke udtale sig specielt om Naturklagenævnet, nu taler vi generelt – formastet sig til at sige: Det mente man nok ikke så alvorligt, for før vi fik ændringsforslaget om, at de absolutte butiksstørrelser skulle puttes ind i selve loven, kom ministeren for skade at sige, at sådanne absolutte tal nok ikke skulle have den store betydning.

Derfor vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at efter vi vedtog, at de absolutte tal, 3.000 og 1.000, skulle puttes ind i selve loven, dér bør der gælde en restriktiv tolkning. Og at ministerens tidligere udtalelse til udvalget om, at det nok ikke betød så meget med absolutte tal, netop skal forstås i en situation, før vi fik ændringsforslaget. Altså at de absolutte tal kom ind i selve lovparagraffen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har alle begået synder. Jeg tror ikke, hr. Kolstrup er nogen undtagelse i så henseende.

Vi kan alle sammen være kommet til at sige noget, som vi måske ikke burde have sagt, men jeg er nu ret overbevist om, at jeg altid har sagt, efter vi blev enige om at sætte de 1.000 og de 3.000 ind i loven, at det var udgangspunktet for planlægningen, og jeg administrerede det sådan, at vi rent faktisk har holdt grænsen på 3.000 for dagligvarer i alle de regionplaner, jeg har taget stilling til. Og for så vidt angår 1.000 m²-kvarteret på udvalgswarebutikkerne, har vi kun fraveget det til 1.500 og 2.000 m², når det drejede sig

om hhv. bydelscentre og egentlige storbyområder.

Så vi har altså holdt os de her regler meget, meget efterretteligt, og vi har anlagt en restriktiv praksis – ikke med hensyn til rummelighed, for der må være en mulighed for at kunne udvikle detailhandelen herhjemme. Men med hensyn til butiksstørrelse har vi faktisk været utrolig restriktive.

Uenigheden mellem hr. Kolstrup og mig har alene været om, hvorvidt Ørestaden er en ny by og derfor ikke et eksternt center i forhold til en eksisterende by. Det er det ene. Og det andet er, at i forbindelse med, at Københavns Kommune har vurderet, at de, om jeg så må sige, ikke mere vil udbygge med store butikker inde i centrum, men at udviklingen måske flytter nogle af de meget store butikker, de i forvejen havde, ud til Ørestaden, har hr. Kolstrup og andre i offentligheden kritiseret denne disposition. Men jeg kan sige til hr. Kolstrup, at vi over hele landet har holdt en meget restriktiv linje, netop når det drejer sig om butiksstørrelser.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil gerne sikre mig, at vi er helt enige om tolkningen af den her lov. Ministeren siger: Når der skal argumenteres ud fra planloven, skal der argumenteres ud fra lovens paragraffer og ikke ud fra en betænkning, hvor man har optrykt nogle svar, der ligger før det afgørende ændringsforslag, hvor ministeren kommer med udtalelser i februar-marts måned, og som Naturklagenævnet bruger til i virkeligheden at udhule den lov, som vi nu er enige om i denne sag. Jeg synes, det er meget vigtigt at få en yderligere bekræftelse på, at det er lovens paragraffer, ikke noget med en betænkning, hvor man optrykker et eller andet tilfældigt svar fra en måned, der ligger før ændringsforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, at hr. Kolstrups arkæologiske studier i forhistorien overgår mine. Jeg må holde mig til det, jeg sagde her, og som jeg håber, jeg har sagt hele vejen igennem, at de butiksstørrelser, der er anført i loven, er udgangspunktet, når man skal planlægge på det her område. Og kravet om en særlig begrundelse for at fravige dem skal sikre, at den planlæggende myndighed nøje overvejer, om der er særlige planlægningsmæssige forhold, der kan begrunde planlægning for større butikker.